

הם חשים ושקטים כאשר אין צורך במלחמה או שאין לישראל זכות, ולפעמים הם ממללים זכות על ישראל בזמן המלחמה **וְאֵינּוֹן מְגִינִין וְסִיפֵין וְרוֹמְחִין** והם מגינים מצד הבינה, וחרבות מצד המלכות שהיא חרב נוקמת, ורומחים מצד התפארת והוא כח שפועל מרחוק ובחוזק, **דְּרַהֲטֵי לְאַנְּנָא עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל מְשָׂאֵר** (דף ר"ג ע"א) **עֲמִין** והם רצים להגן על עם ישראל משאר אומות העולם, **וְלֹאֲנַחָא קְרָבָא בְּהוּ** ולעשות בהם מלחמות כלומר שהם מסייעים את עם ישראל לנצח המלחמה, **וְלִנְקָמָא לֹוֹן** ולנקום באויביהם **כְּפּוֹם שַׁעְתָּא בְּלֹא אַרְיִכוּ** כפי צורך השעה בלא שהות זמן והיינו כי לפעמים יש לישראל עוון ומתעוררות האומות להלחם נגדם וישראל שבים בתשובה בעת המלחמה ואז באים מלאכים אלו ומצילים אותם מיד ובמהירות פעמים ע"י שמתלבשים בחרבות ישראל ומכים את האויבים ופעמים ע"י שמתלבשים בחרבות האויבים עצמם להיות חרב איש ברעהו (רמ"ק).

זה לעומת זה תא הרצים שבקדושה כנגד הרצים שמצד הס"א

וּבְגִין כֶּךָ אֶקְרִי תָא הָרְצִים ולפיכך נקרא מקום זה תא הרצים, **אַתָּר דְּאֵינּוֹן רְצִים רַהֲטֵי וְאוּחוּ לְאַנְּחָא וְלִנְקָמָא נִוְקָמִין** כי הוא מקום שבו החשמלים מוכנים לרוץ ולערוך קרב עם שאר האומות הנלחמים בישראל **לְקַבֵּל רְצִים אַחֲרֵנִין**, **דְּרַהֲטֵי לְאַבְּאָשָׂא וְלֹאֲתַרְעָא מְזֻלִין**, **לְשִׁלְטָאָה עֲלֵיהּ**. והם כנגד רצים אחרים של החיצונים שרצים להרע ולשבור מזלם של עם ישראל כדי לשלוט עליהם **וְרָזָא דְּאֵא**, וזה סוד מה שכתוב (אסתר א) **הָרְצִים יֵצְאוּ דְּחוֹפִים**. **רְצִים מְסֻטְרָא**

הלימוד היומי

דָּא, וְרָצִים מִסְטָרָא דָּא שהם רצים מצד הסט"א שיצאו להרע לעם ישראל
 והרצים שכנגדם בצד הקדושה כדי להגן על עם ישראל, **וּבְגִינְהוּן** ובזכות הרצים
 מצד הקדושה כתוב, (אסתר ח) **וְהָעִיר שׁוֹשָׁן צָהֳלָה וְשִׁמְחָה** כי העיר
 שושן היא המלכות הנקראת שושנה והיא שמחה בהצלחתם של ישראל, **אוּ** מחמת הרצים
 שמצד הסט"א כתוב "והעיר שושן **נְבוֹכָה** (אסתר ג). **אֵי מְקַדְמֵי אֱלִין**
דְּהָבָא, אם זכו ישראל והרצים של מקום זה שבקדושה מקדימים אז **הָעִיר שׁוֹשָׁן**
שִׁמְחָה. וְאֵי מְקַדְמֵי אֱלִין דְּסְטָרָא אַחְרָא, ואם מקדימים ורצים
 אותם שמצד הסט"א אז **הָעִיר שׁוֹשָׁן נְבוֹכָה** כי כאשר האויבים גוברים על
 ישראל השכינה מצטערת ונבוכה, והכל תלוי במעשיהם של ישראל אם הם רצים לדבר
 מצוה אז הם נותנים כח לרצים של הקדושה והם מקדימים להגן על ישראל ואם ח"ו רצים
 לדבר עבירה מתגברים הרצים שבטומאה רח"ל (הגר"א).

אלו הארבעים ממונים מגינים על עם ישראל מצד הקדושה

וְהָא אוֹקִימָנָא והרי כבר ביארנו, **דְּבְכֻלָּא קְיִימִין אֱלִין לְקַבֵּל**
אֱלִין, סְטָרָא דָּא לְקַבֵּל סְטָרָא דָּא שבכל דבר עומדים אלו
 כנגד אלו צד הקדושה כנגד צד הטומאה. **וּבְגִין כֵּן, אֱלִין אֵינְוּן מְגִינִין**
לְכֻלָּא ולכן אלו הארבעים ממונים מגינים על עם ישראל מצד הקדושה.

הקב"ה מחבר כל אלו המגנינים לאחד ובהם מגן על ישראל

כַּד סִלְקִין אֱלִין בְּאֱלִין כאשר עולים הרצים ונכללים אלו באלו הארבעים

הממונים וגם אותם הארבעים ממונים נכללים בממונה שעליהם ונעשים כולם אחדות

אחת, **נָפַק חֵד אֲוִירָא דְלְעִילָא** יוצא אויר אחד מלמעלה והיא הארה אחת

היוצאת מזהריא"ל שהוא רוח ההיכל, **וְאִתְעֵבִידוּ כְּלָהוּ מִגֵּן חֵד** ונעשים

כולם מגן אחד לפעול את פעולתם יחד. **וְסִימְנָד** סימן לדבר הוא דבר ה' שהיה אל

אברהם במחזה לאמר אל תירא אברם, **אָנְכִי מִגֵּן לָךְ** שכרך הרבה מאוד (בראשית

טו) כי הקב"ה מחבר כל אלו המגנינים לאחד ובהם מגן על ישראל.

מאותם ארבעים מלאכים יוצאים שנים עשר גלגלים שנקראים שרפים שממונים

להשגיח על כל בעלי הצער

תִּירִיסָר גַּלְגְּלִין בהיכל זה יש שנים עשר גלגלים שהם אופנים היוצאים מאותם

ארבעים מלאכים הנ"ל, **אֵינֻן דִּסְחָרָאן גֹּו הֵיכְלָא דָא** והם

מסתובבים תוך היכל זה ומנהיגים כל הדברים שבהיכל זה, **וְאֵינֻן אֶקְרוּן**

שְׂרָפִים ונקראים שרפים, **דִּתְרִין גַּוּוֹנִין תְּוֹר וְסוּפְקָא**, **רַחְמֵי**

וְדִינָא והם פועלים בשני גווני ההנהגה, לבן ואדום, לבן רחמים ואדום דין, **אֱלִין**

אֵינֻן קַיִימֵי לְאַשְׁחָא תְדִיר אותם שרפים הם ממונים להשגיח תמיד,

עַל כָּל אֵינֻן מְאָרֵי דְצַעְרָא, **דְצַעְרִין לֹזן שְׂאָר עַפְיִן**,

וְדַחְקִין לֹזן על כל אותם בעלי הצער שמצערים אותם שאר האומות ודוחקים אותם

במיסים וארנוניות ושאר גזירות, להצילם מהם, **וְאֶקְרוּן חַלּוֹנוֹת** ואותם שרפים

הלימוד היומי

נקראים חלונות. **וְהֵינּוּ דְבַתִּיב**, (שיר השירים ב) וזה מה שכתוב **מִשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹנוֹת** שהקב"ה משגיח דרך אותם שרפים הנקראים חלונות על אלו שסובלים

צער מהאומות. ♦

מעלת הקדמה הנעה לבית הכנסת ולהיות מעשרה ראשונים

וְאֵלֶיךָ קָיָמִי לְאַסְתַּכֵּלָא, **כָּל אֵינּוֹן דְּמִצְלָאן צְלוֹתֵיהוּ**
 והם גם הממונים להסתכל על כל אלו שמתפללים תפילתם, **דְּמִקְדָּמִי**
לְבֵי כְּנִישְׁתָּא, **וְאֵתְּמַנּוֹן מֵאֵינּוֹן עֲשָׂרָה קְדָמָי** ומקדימים לבא
 לבית הכנסת לימנות מעשרה ראשונים [טו]. **בְּדִין סְלָקִין וְכַתְּבִין לֹון**

אור הרשב"י

וכתב הרמ"ק בספר תומר דבורה פ"א. כל ישראל הם שאר בשר אלו עם אלו, מפני שהנשמות כלולות יחד, יש בזה חלק מזה ובזה חלק זה, ולכך אינו דומה מרובים העושים את המצוה (ספרא לויקרא כ"ו, ח') וכל זה מפני כללותם, ולכך פירשו רז"ל (ברכות מ"ז, ב') על הנמנה מעשרה ראשונים בבית הכנסת, אפילו מאה באים אחריו, מקבל שכר כנגד כולם, מאה ממש כמשמעו, מפני שהעשרה הם כלולים אלו באלו, הרי הם עשר פעמים עשרה – הם מאה, וכל אחד מהם כלול ממאה, לכן אפילו יבואו מאה, הוא יש לו שכר מאה. וכן מטעם זה כל ישראל ערבים זה לזה (שבועות ל"ט, א') מפני שממש יש בכל אחד חלק אחד מחבירו.

[טו] מצוה על האדם להיות מעשרה ראשונים בבית הכנסת. ועיקר המצוה שישאר שם להתפלל, ולא כאותם שיהיו מעשרה ראשונים בבית הכנסת ואח"כ הולכים להתפלל בבית הכנסת אחרת ששם אינם מעשרה הראשונים. וכשם שמצוה להיות מעשרה ראשונים בשחרית, כן מצוה ג"כ במנחה וערבית. וכל המקדים יותר הוא קרוב אל הקדושה יותר ושכרו יותר. וכשם שמצוה להיות מעשרה ראשונים, כך מצוה להתעכב עד שלא ישארו עשרה בבית הכנסת. ומכל שכן שצריך להזהר שלא יצא ראשון מעשרה האחרונים, שהראשון לעשרה האחרונים כשיצא מבית הכנסת הוא העיקר הגורם סילוק אור השכינה מבית הכנסת.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000